

N:o 29.

Ank. till Riksd. kansli den 7 maj 1909, kl. 12 midd.

Memorial, i anledning af kamrarnas skiljaktiga beslut rörande bevillningsutskottets betänkande n:o 17, i anledning af väckt motion med förslag till ändring i vissa delar af förordningen om bevilning af fast egendom samt af inkomst.

1:o.

11 § 1 mom. i förordningen angående bevilning af fast egendom samt af inkomst den 13 september 1907 är i här intagna delar af följande lydelse:

11 §. 1 mom. Bevilning — — — — —

understigit 500 kronor.

Hafva dessa inkomster — — — — —

fria från bevilning.

Det belopp, för hvilket bevilning sålunda icke äger rum eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, må å ort, där kostnaden för bostad är synnerligen hög i jämförelse med förhållandet inom riket i allmänhet, äfvensom undantagsvis i de fall, där särdeles ömmande omständigheter (talrik familj, långvarig sjuklighet, olyckshändelse och dylikt) förekomma, ökas; dock så att denna ökning, vare sig den äger rum på grund af hög bostadskostnad eller ömmande omständigheter eller båda dessa skäl, icke må för någon skattskyldig eller, i fråga om äkta makar, för dem gemensamt öfverstiga 200 kronor.

Befrielse från eller lindring — — — — —

lott i boet utgör.»

I en inom Första Kammaren väckt motion hade herr *Ernst Lindblad* föreslagit, att Riksdagen behagade besluta, att förenämnda moment skulle erhålla följande lydelse:

»11 §. 1 mom. Bevillning — — — understigit 500 kronor.

Hafva dessa inkomster — — — fria från bevillning.

Där långvarig sjuklighet, olyckshändele och dylikt eller synnerligt hög bostadskostnad i jämförelse med förhållandet inom riket i allmänhet gör sådant nödvändigt äfvensom för den, som hufvudsakligen försörjer sammanlagdt mer än 3 personer, skall det bevillningsfria beloppet ökas med högst 200 kronor.

För skattskyldig, hvars sammanlagda inkomst — innan ofvannämnda afdrag ägt rum — ej uppgår till 1,000 kronor, skall blott half bevillning beräknas å den beskattningsbara delen.

Befrielse från eller lindring — — — — lott i boet utgör.»

I sitt betänkande n:o 17 hade bevillningsutskottet hemställt, att förevarande motion med förslag till ändring i vissa delar af förordningen om bevillning af fast egendom samt af inkomst icke måtte af Riksdagen bifallas.

Vid betänkandet fanns fogad en af sex ledamöter i utskottet afgifven reservation, däri hemstälts, att Riksdagen måtte besluta, att 11 § 1 mom. i nu gällande bevillningsförordning skulle erhålla följande förändrade lydelse:

»11 §.

1 mom. Bevillning — — — — —

— — — — — understigit 500 kronor.

Hafva dessa inkomster — — — — —

— — — — — fria från bevillning.

Det belopp, för hvilket bevillning sålunda icke äger rum eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, skall, där den skattskyldige hufvudsakligen försörjer sammanlagdt mer än tre personer, eller å ort, där kostnaden för bostad är synnerligen hög i jämförelse med förhållandet inom riket i allmänhet, äfvensom i de fall, där eljest ömmande omständigheter (långvarig sjuklighet, olyckshändelse och dylikt) förekomma, ökas, dock så att denna ökning icke må för någon skattskyldig eller, i fråga om äkta makar, för dessa, gemensamt öfverstiga 200 kronor»,

Vid behandlingen af ifrågavarande betänkande hafva, enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, Riksdagens kamrar stannat i olika beslut, i det att Första Kammaren bifallit utskottets hemställan, hvaremot Andra Kammaren med afslag därå bifallit ofvannämnda reservation.

Då frågan är af beskaffenhet att böra afgöras medelst gemensam omröstning, får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som, i likhet med Första Kammaren, vill, att förevarande motion med förslag till ändring i vissa delar af förordningen om bevillning af fast egendom samt af inkomst icke måtte af Riksdagen bifallas, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra Kammaren, beslutit, att 11 § 1 mom. i bevillningsförordningen skall erhålla följande förändrade lydelse:

»11 §.

1 mom. Bevillning — — — — —

understigit 500 kronor.

Hafva dessa inkomster — — — — —

fria från bevillning.

Det belopp, för hvilket bevillning sålunda icke äger rum eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, skall, där den skattskyldige hufvudsakligen försörjer sammanlagdt mer än tre personer, eller å ort, där kostnaden för bostad är synnerligen hög i jämförelse med förhållandet inom riket i allmänhet, äfvensom i de fall, där eljest ömmande omständigheter (långvarig sjuklighet, olyckshändelse och dylikt) förekomma, ökas, dock så att denna ökning icke må för någon skattskyldig eller, i fråga om äkta makar, för dessa, gemensamt öfverstiga 200 kronor.»

2:o.

Det i reservationen till bevillningsutskottets betänkande i förevarande ämne framlagda förslag, hvilket af Andra Kammaren godkänts, innebär, att af ifrågavarande moment, sådant detsamma nu lyder, de fyra sista styckena skulle uteslutas. Då något förslag i sådant afseende icke ens förelegat till Riksdagens pröfning, torde uteslutningen bero på ett förbiseende, och utskottet får därför hemställa, att den i utskottets förslag till voteringsproposition innefattade nej-propositionen må få anses innebära, att den af Andra Kammaren beslutade lydelsen af 11 § 1 mom. afser endast de tre första styckena af samma moment, så att, därest nej-propositionen vinner Riksdagens bifall, 11 § 1 mom. i öfriga delar bibehåller sin nuvarande affattning och sålunda blifver af följande lydelse:

»11 §.

1 mom. Bevilling — — — — —
 — — — — — understigit 500 kronor.

Hafva dessa inkomster — — — — —
 — — — — — fria från bevilling.

Det belopp, för hvilket bevilling sålunda icke äger rum eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, skall, där den skattskyldige hufvudsakligen försörjer sammanlagdt mer än tre personer, eller å ort, där kostnaden för bostad är synnerligen hög i jämförelse med förhållandet inom riket i allmänhet, äfvensom i de fall, där eljest ömmande omständigheter (långvarig sjuklighet, olyckshändelse och dylikt) förekomma, ökas, dock så att denna ökning icke må för någon skattskyldig eller, i fråga om äkta makar, för dessa, gemensamt öfverstiga 200 kronor.

Befrielse från eller lindring i bevillingen, hvarom här stadgas, får dock icke åtnjutas af enskild skattskyldig för inkomst, som beskattas inom annan kommun än den, där den skattskyldige är mantalsskrifven, eller, om taxeringen afser under nästföregående år affiden persons inkomst, där han då varit mantalsskrifven, samt ej heller af bolag.

Hafva enligt 7 § 2 mom. makar blifvit särskildt taxerade, skall bevilling, beräknad efter den samfällda inkomsten, påföras makarna efter förhållandet emellan denna inkomst och hvarderas taxerade inkomst.

För inkomst, som affiden person i lifstiden åtnjuter, må taxeringsmyndighet kunna medgifva befrielse från bevilling, därest behållningen

i boet ej öfverstigit 5,000 kronor samt den affidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra stärbhusdelägare, som varit beroende af honom för sin försörjning.

För bevillning, som påföres för inkomst, hvilken affiden person i lifstiden åtnjutit, svare stärbhuset icke med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftadt, svare bodelägare icke för mera än hvad af bevillningen å hans lott belöper och i intet fall med mera, än hans lott i boet utgör.

Stockholm den 7 maj 1909.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.
